

Inspreken bij raadscaroussel inzake HOV

Datum: 15 mei 2014

Joost Kok, Spieghellaan 2 Driehuis

Op persoonlijke titel

De dialoog en de bijeenkomst in het Witte Theater

Op 17 april zat ik op de tribune van het Witte Theater tijdens de bijeenkomst over het HOV waar zowel de gemeente, de provincie en veel inwoners aanwezig waren. De tribune zat vol en er waren meer aanmeldingen dan dat er mensen naar binnen konden. Voor mij een teken dat HOV erg leeft binnen Velsen. De opstelling van de avond had dat van een debat. Op zich jammer; want sprekers gaan dan in de aanval- en verdedigingsstand en stonden onder tijdsdruk. Terwijl het een avond van dialoog zou moeten zijn. Wat mij steeds weer opvalt in de gesprekken is dat het hier niet meer om de inhoud gaat, maar het gaat hier om communicatie. Ik mis de wil vanuit de gemeente om elkaar te vinden. Ik mis het menselijke aspect en de dialoog. Het blijft nu een welles-nietes spel, waarbij naar mijn mening inwoners steeds weer handreikingen doen, met goede argumenten en ideeën komen en lokale en provinciale overheid dat grotendeels blijft negeren en vasthouden aan besluiten. Bewoners zijn teleurgesteld (en nog: anders zit de tribune niet vol) omdat zij naar mijn mening steeds niet oprecht serieus worden genomen. De inspraak is onder de maat en ik mis reacties van gemeente en provincie als: 'We begrijpen dat het vervelend is en nogal wat impact heeft; we gaan met u de dialoog aan. Geen verplichte kost omdat het protocol het voorschrijft, maar omdat we echt het beste voor elkaar willen.' Het voorgestelde HOV tracé heeft direct grote onomkeerbare impact op de directe leefomgeving van vele honderden, zometertijd duizenden bewoners. En er zijn voldoende vraagtekens over het nut van het tracé. Er werd de avond in het Witte Theater gezegd dat een groot deel van het geld van de provincie gebruikt gaat worden om op andere plekken in Velsen e.e.a. aan te pakken. Dus is dan uiteindelijk geld de drijfveer voor de tracékeuze? Het zou toch moeten gaan om menselijkheid en leefbaarheid en dat kan zo eenvoudig: gewoon met elkaar het beste uit onze mooie leefomgeving willen halen, de dialoog aangaan en je kwetsbaar durven opstellen. Het is 2014 en de wereld is veranderd. Het zou mooi zijn als lokale overheid en inwoners ook nu nog in deze fase van het HOV elkaar op dat vlak zouden kunnen vinden. De eerste stap daarvoor ligt mijns inziens bij de gemeente en daarmee indirect bij de provincie. Deze laatste gaf aan dat zij bereid is het tracé te heroverwegen, maar de bal bij de gemeente ligt. Ik wacht in spanning af.

Joost Kok, Driehuis